20/07/2026

Σερρών Θεολόγος: «Εννοούντες τα σημεία των καιρών, ας ελκύσουμε, διά της μετανοίας, το έλεος του Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Στην εορτάζουσα ιερά Μονή Προφ. Ηλιού Αγ. Πνεύματος, χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, την Κυριακή 19 Ιουλίου 2026.

Μετά την ευλόγηση της εόρτιας αρτοκλασίας, ο Σεβασμιώτατος εδίδαξε τον λαό του Θεού με λόγους πνευματικούς και επιστηρικτικούς, υπογραμμίζοντας μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Ο ένδοξος Ηλίας, ο μέγιστος των Προφητών, εσύναξε και πάλιν εφέτος τους φιλάγιους χριστιανούς στον ιερό αυτόν παρθενώνατης ακοιμήτου προσευχής, της χριστοειδούς ζωής και της μοναχικής ασκήσεως, με σκοπό να θρέψει πνευματικώς, να αφυπνίσει συνειδήσεις, να ενδυναμώσει ανθρώπινες ψυχές, τσακισμένες από την αμαρτία καθώς και η εποχή μας ομοιάζει σε πολλά με την εποχή κατά την

οποία ζούσε ο Προφ. Ηλίας, να δείξει έναν τρόπο ζωής σύμφωνο με το θέλημα του Θεού.

Ο ένσαρκος άγγελος, των Προφητών η κρηπίς, ο δεύτερος πρόδρομος της παρουσίας Χριστού, η φωνή του Θεού, ο ένδοξος Ηλίας ο Θεσβίτης, με λόγο καθαρό, δυνατό, παιδαγωγικό, φιλάνθρωπο, ανιδιοτελή, απροσωπόληπτο, χωρίς να εξωραΐζει τα ανθρώπινα πάθη και τις αδυναμίες, ιδίως των εξουσιαστών της εποχής του, με την θεοκίνητη και ασυμβίβαστη φωνή του, μέσα στην πνευματική έρημο της ανθρώπινης αμαρτίας και παρακμής, ήλεγχε πρωτίστως την ασυδοσία ενός διεφθαρμένου ζεύγους ειδωλολατρών ηγεμόνων, του Αχαάβ και της Ιεζάβελ, οι οποίοι με αναίδεια και αλαζονεία καταπατούσαν τον θείο νόμο, ατίμαζαν κάθε έννοια δικαιοσύνης, θείας και ανθρωπίνης και οδηγούσαν έναν ολόκληρο λαό σε ηθική και πνευματική εξαχρείωση και παρακμή.

Οι εορτές των αγίων μας αποτελούν βαθιά πνευματικά και εκκλησιαστικά γεγονότα,αφορμή για τον προσωπικό μας αγιασμό, αλλά και ευκαιρία για πνευματική διδαχή, έμπνευση, αφύπνιση και πνευματική εγρήγορση στις πικρές και πονηρές ημέρες μας, που ομοιάζουν σε πολλά με την εποχή κατά την οποία ζούσε ο Προφ. Ηλίας.

Τούτο είναι το συγκλονιστικό μήνυμα της σημερινής εορτής. Μήνυμα δυνατό, προφητικό, παρακλητικό, επίκαιρο. Και σήμερον η αγία μας Εκκλησία καλείται να αρθρώσει με θάρρος και σύνεση, με συναίσθηση της ευθύνης Της, λόγο

απροσωπόληπτο, αφυπνιστικό, καλούσα τον λαό σε μετάνοια και πνευματικό αγώνα, προς θεραπεία και ανάσχεση της πλημμυρίδος του κακού, που αγωνίζεται να κυριαρχήσει στον κόσμο μας.

Η αγία Εκκλησία μας αγωνιζομένη με θαρραλέο φρόνημα και λόγο καθαρό στην έπαλξη του ιερού καθήκοντός Της, οφείλει να ορθοτομεί τον λόγο της αληθείας του Χριστού απέναντι στις πολλές προκλήσεις της εποχής μας, να οικοδομεί πνευματικώς το ποίμνιό Της, με σύνεση, αγάπη,δικαιοσύνη και υπευθυνότητα, χωρίς ανωφελείς ακρότητες, αλλά και χωρίς ιδιοτελείς συμβιβασμούς. Ως Μητέρα φιλόστοργη, ως το στόμα του Θεού, οφείλει, να στέκεται τόσο ψηλά, ώστε με οδηγό Της την αλήθεια του Θεού και με τα μάτια της αγάπης Της, να βλέπει όλους τους ανθρώπους με την ίδια στοργή και ενδιαφέρον.Η θεανθρώπινη αυτή ποιότητα είναι και η μαρτυρία της Εκκλησίας μας, σ' έναν κόσμο, που βυθίζεται, όλο και περισσότερο, στο σκοτάδι, το ψέμα, την φιλαυτία, την σύγχυση, την αγωνία και την παρακμή.Αυτά είναι τα πικρά αποτελέσματα των έργων των ανθρώπων χωρίς σεβασμό στον Θεό.

Δίκαιο λοιπόν και διαχρονικό το παράπονο του Κυρίου μας διά στόματος του Προφήτου ΤουΜιχαίου, τότε μεν προς τον άπιστο και αχάριστο Ισραηλιτικό λαό, σήμερον δε, προς τους κατ' όνομα χριστιανούς, οι οποίοι έχουν δημιουργήσει μία δικής τους εμπνεύσεως, δήθεν χριστιανική θρησκεία, κόβοντας και ράβοντας το Ευαγγέλιο στα μέτρα τους, αγωνιζόμενοινα συμβιβάσουν τα ασυμβίβαστα και αταίριαστα. ''Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καί τί μοι ἀνταπέδωκας;''(Μιχ.6, 3).

Διαρκές επιδιωκόμενο στην ζωή μας είθε ναείναι η διάθεση ειλικρινούς μετανοίας, από όλους μας για τα μικρά ή τα μεγάλα λάθη μας, η εν ταπεινώσει επίγνωση της ατέλειας, που όλοι μας φέρουμε, η ανάγκη να αλλάξουμε επιτέλους κατεύθυνση ζωής, ώστε αυτή να ευωδιάζει Χριστόν, πίστη, ζωή,αρετές, αλήθεια, δικαιοσύνη, αγάπη, ενσυναίσθηση, καλοσύνη.

Ας υψώσουμε λοιπόν, αδελφοί, χείρας ικέτιδας ενώπιον του αγίου Θεού και ας καλέσουμε, ως πρέσβη και δάσκαλο της ζωής μας τον εις τον παρόντα κόσμον εισέτι ζώντα Προφ. Ηλία, ώστε να εμπνεύσει στις ψυχές μας το πνεύμα της μετανοίας και του σεβασμού του θείου θελήματος, που ως επιλογή ζωής και ελευθερίας διασφαλίζει την ιερότητα, το κάλλος και την ελευθερία του ανθρωπίνου προσώπου. Εννοούντες τα σημεία των καιρών, ας ελκύσουμε, δια της μετανοίας, το έλεος του Θεού. Η αποστασία από τον Θεό αφανίζει και απομειώνει έθνη και λαούς. Η ιστορία περίτρανα το επιμαρτυρεί!».

Ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε, τέλος πατρικώς, η φιλάνθρωπος μεσιτεία του Προφ. Ηλιού του Θεσβίτου και πάντων των αγίων, να περισκέπει προστατευτικώς την ζωή των ευλαβών πιστών, να ευλογεί την οσιολ. Καθηγουμένη Ακυλίνα και τις αδελφές της ιεράς Μονής, ώστε να εκπληρώνουν θεαρέστως την ιερά αποστολή τους, να υπηρετούν θεοφιλώς το μυστήριο της πίστεως και να βιώνουν θυσιαστικώς και αγγελομιμήτως τον μοναχικό τρόπο ζωής.

